

Vzgr Rb Arnhem, 6 december 2007, Coppens v Via Roma**AUTEURSRECHT****Akte van overdracht****Authenticiteit akte betwist en onvoldoende aannemelijk gemaakt**

Tegenover dit gemotiveerde en met stukken onderbouwde verweer heeft Coppens naar het oordeel van de voorzieningenrechter in dit kort geding onvoldoende aannemelijk gemaakt en onvoldoende onderbouwd dat de betreffende overeenkomsten wel authentiek zijn en dat hij op grond daarvan auteursrechthebbende is op de in de dagvaarding opgesomde producten.

PUBLICATIE**Smaad en laster?****Niet voldoende komen vast te staan**

In dit kort geding is voorshands niet vast komen te staan dat er sprake is van laster en smaad door Viester c.s.. Enkel de overgelegde verklaring van mevrouw Schrijnemakers is naar het oordeel van de voorzieningenrechter, tegenover de betwisting door Viester c.s., onvoldoende om daarvan in dit kort geding te kunnen spreken en om aan hen een verbod daartoe en een rectificatieplicht te kunnen opleggen.

PROCESRECHT**Verstekverlening****Verstekverlening ondanks dat niet gebleken is dat dagvaarding gedaagden heeft bereikt, op grond van artikel 19 EEX-Vo en bevoegdheid tot 'ex parte bevel' ex artikel 1019e RV (cfr. Handhavingsrichtlijn)**

Gedaagde sub 1 en 2 zijn niet verschenen. Volgens artikel 139 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv.) en artikel 19 lid 1 van de Europese Betekeningsverordening (hierna: de Verordening) houdt de rechter, juist bij niet verschenen buitenlandse gedaagden, alvorens verstek te wijzen de beslissing aan totdat is gebleken dat de dagvaarding hetzij juist is betekend of op de juiste wijze is kennisgegeven (met inachtneming van de daarvoor voorgeschreven vormen in de wetgeving van de aangezochte lidstaat), hetzij is afgegeven aan verweerder in persoon of aan zijn woonplaats op een andere in de verordening geregelde wijze. Volgens artikel 19 lid 1 kan als bewijs van de genoemde betekening of kennisgeving alleen het in artikel 10 van de Verordening genoemde certificaat dienen. Coppens heeft bedoeld certificaat niet overgelegd en ook niet op een andere manier aangetoond dat de dagvaarding de Italiaanse gedaagden heeft bereikt. Wel heeft Coppens ter zitting aangetoond dat de dagvaarding op 24 oktober 2007 aangetekend naar de bevoegde centrale instantie in Rome is gezonden en heeft hij een - door de verzendende instantie ontvangen - bewijs van ontvangst door 'la Corte di Appello' in Rome overgelegd. De voorzieningenrechter heeft niettemin verstek verleend tegen de

Italiaanse gedaagden, nadat Coppens zijn geldvorderingen jegens hen ter zitting had ingetrokken. In artikel 19 lid 3 van de Verordening staat dat het bepaalde in de leden 1 en 2 van dat artikel niet belet dat de rechter in spoedeisende gevallen voorlopige of bewarende maatregelen kan nemen. Van een dergelijke spoedeisend geval is naar het oordeel van de voorzieningenrechter met betrekking tot de gestelde auteursrechtinbreuk sprake. Tegen deze verstekverlening bestaat des te minder bezwaar nu artikel 1019e Rv., dat terug gaat op de Handhavingsrichtlijn (2004/48/EG van 29 april 2004), de voorzieningenrechter de mogelijkheid biedt om in spoedeisende zaken op het gebied van het intellectuele eigendomsrecht een verbod op te leggen op dreigende inbreukmakende gedragingen, zonder oproeping van de vermeende inbreukmaker.

Vindplaatsen: [Boek9](#)

Vzgr Rb Arnhem, 6 december 2007

(F.J. de Vries)

vonnis

RECHTBANK ARNHEM

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 161754 / KG ZA 07-654

Vonnis in kort geding van 6 december 2007

in de zaak van

1. [X] COPPENS,

wonende te Hengelo,

2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid COPPENS BEHEER B.V.,

gevestigd te Hengelo,

eisers,

procureur mr. N.L.J.M. Rijssenbeek,

advocaat mr. A.W. van Dooren-Korenstra te 's-Hertogenbosch,

tegen

1. de vennootschap naar Italiaans recht

VIA ROMA SRL,

gevestigd te Bassano Del Grappa, Italië,

2. [A], tevens handelend onder de naam Spiller 1955,

wonende en gevestigd te Bassano Del Grappa, Italië,

gedaagden,

beiden niet verschenen,

3. [B], handelend onder de naam Artemondo,

wonende te Ermelo,

4. [C], handelend onder de naam Artemondo,

wonende te Ermelo,

5. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid KERALIT EUROPE B.V.,

gevestigd te Culemborg,

gedaagden,

verschenen bij advocaat mr. A. Gabel te Utrecht.

Eisers zullen hierna worden aangeduid als Coppens.

Gedaagden sub 1 en 2 zullen Via Roma en Bertolo

worden genoemd. Gedaagden sub 3, 4 en 5 zullen ge-

zamenlijk Viester c.s. worden genoemd. Gedaagde sub

5 zal afzonderlijk ook Keralit worden genoemd.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding
- de mondelinge behandeling
- de verstekverlening (waarover hierna onder 4.2 meer)
- de pleitnota van Coppens
- de pleitnota van Viester c.s.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Coppens handelde sinds 1998 in luxe woonaccessoires in Nederland en Europa. Zijn collectie droeg de naam 'HC-collection'. Bertolo handelde in Italië in luxe woonaccessoires, onder de naam 'Spiller 1955'. In oktober 2006 hebben Coppens en Bertolo samen Via Roma opgericht om daarin gezamenlijk commerciële activiteiten te ontwikkelen op het gebied van luxe woonaccessoires. Bij de oprichting van Via Roma is zowel Coppens als Bertolo tot volledig bevoegd bestuurder benoemd. Coppens heeft zijn handelsvoorraad uit de HC-collection verkocht aan Via Roma.

2.2. Onder de door Coppens overgelegde stukken bevinden zich twee bijna identieke overeenkomsten, genaamd 'Agreement transfer copy right / model right', waarin B. Binkhorst te Brussel, België, respectievelijk A. Rebordao te Lissabon, Portugal, onvoorwaardelijk hun auteursrechten op alle voor Coppens gemaakte creaties aan hem overdragen. De overeenkomst met Binkhorst is getekend op 23 mei 2004 en betreft in het bijzonder 'cow vases and dishes, as shown in the annexed pictures'. De overeenkomst met Rebordao is getekend op 12 september 1998 en betreft in het bijzonder 'lamps, as shown in the annexed pictures'.

2.3. Viester c.s. handelen onder de naam Artemondo ook in luxe woonaccessoires. In februari 2007 zijn zij voor onbepaalde tijd door Coppens aangesteld als exclusieve agent in Nederland voor Via Roma.

2.4. Tussen Coppens en Bertolo is vervolgens onenigheid ontstaan, onder meer over de volgens Coppens achterstallige betalingen van Via Roma en Bertolo aan Coppens Beheer. Bij e-mail van 27 juni 2007 heeft Coppens aan Via Roma en Bertolo bericht dat de auteursrechten op de in die brief gespecificeerde werken aan hem toebehoren en dat hij niet langer zijn toestemming verleent om die werken te kopiëren, veelelvoudigen en verhandelen. Coppens heeft een kopie van dit bericht aan Viester c.s. doen toekomen met de mededeling dat hij erop vertrouwt dat zij de verkoop van de genoemde modellen zullen staken.

2.5. Bertolo heeft daarna in Italië de liquidatie aangevraagd van Via Roma. Via Roma is blijkens een akte van de Kamer van Koophandel van Vicenza met ingang van 25 juli 2007 'in ontbinding'. Deze liquidatie wordt thans door Coppens in Italië in rechte betwist.

2.6. Na daartoe op 7 september 2007 verkregen verlop van de voorzieningenrechter van deze rechtbank heeft Coppens op 10 september 2007 conservatoir (derden)beslag en beslag tot afgifte - met gelijktijdige in gerechtelijke bewaringgeving - doen leggen ten laste van gedaagden, onder meer op de volgens hem aan Via Roma toebehorende luxe woonaccessoires, die zich onder meer bevonden bij het expositiecentrum ETC te Culemborg en bij Viester c.s.

2.7. Coppens heeft Viester c.s. bij brieven van 11 en 27 september 2007 verzocht en gesommeerd zijn auteursrechten te erkennen en de inbreuk daarop met onmiddellijke ingang te staken en gestaakt te houden.

2.8. Coppens heeft blijkens een mail van 12 oktober 2007 aan een Nederlandse afnemer per 1 oktober 2007 Prades te 's-Hertogenbosch als nieuwe importeur / distributeur aangesteld voor alle commerciële en logistieke activiteiten van Via Roma in Nederland.

3. Het geschil

3.1. Coppens vordert, na vermindering van eis, zoals is weergegeven onder eis I en eis IV van in de aan dit vonnis gehechte kopie van het petitum van de dagvaarding. Hij heeft de daarin genoemde eisen II en III ter zitting ingetrokken. Daarnaast vordert Coppens, bij in de pleitnota opgenomen vermeerdering van eis, gedaagden op straffe van een dwangsom te veroordelen zich te onthouden van het verspreiden van laster en smaad en hen daarbij te verplichten een rectificatie te plaatsen in een vakblad, waarbij de inhoud van de rectificatie de voorafgaande instemming van Coppens dient te hebben. Ter zitting heeft Coppens ten slotte de gevorderde proceskostenveroordeling van gedaagden gewijzigd, in die zin dat hij vergoeding vordert van de werkelijk gemaakte proceskosten, begroot op € 25.000,--.

3.2. Ter onderbouwing van zijn vorderingen stelt Coppens het volgende. Zowel Rebordao als Binkhorst hebben in de door hem overgelegde overeenkomsten aan hem overgedragen de auteursrechten op de in de dagvaarding genoemde schalen, vazen, tafellampen, beelden kandelaars en diverse andere luxe woonaccessoires. Aanvankelijk had hij aan Via Roma onder voorwaarden toestemming verleend om gebruik te maken van deze auteursrechten, maar inmiddels heeft hij dit recht weer ingetrokken. Via Roma, Bertolo en Viester c.s. zijn ondanks het door hem opgelegde verbod doorgegaan met het (laten) verhandelen van de genoemde auteursrechtelijk beschermde werken, dan wel het verhandelen van onrechtmatig gefabriceerde kopieën van deze werken. Zij maken daarmee inbreuk op zijn auteursrechten en hebben deze inbreukmakende handelingen ondanks diverse verzoeken en sommaties daartoe van zijn kant niet gestaakt. Ook handelen Viester c.s. onrechtmatig vanwege het systematisch slaafs nabootsen van de commerciële activiteiten van Coppens. Bertolo heeft een lastercampagne tegen Coppens opgezet, daarin gesteund door Viester c.s. Zij hebben, in strijd met de waarheid, aan zijn zakelijke relaties onder meer verkondigd dat hij een oplichter zou zijn, dat hij gezocht zou worden door de (Italiaanse) FIOD en dat er een internationaal opsporingsbericht voor hem zou zijn uitgegaan. Dit verspreiden van laster en smaad is onrechtmatig, zijn reputatie lijdt daardoor ernstige schade. Coppens heeft een spoedeisend belang bij de gevorderde voorzieningen, ter voorkoming van verdere inbreuken, beperking van zijn schade en ter bepaling van de door gedaagden gemaakte winst.

3.3. Viester c.s. voeren gemotiveerd verweer. Dit komt - samengevat - op het volgende neer. Allereerst dient Coppens in zijn vorderingen jegens de heren Viester in privé niet ontvankelijk te worden verklaard. De heren

Viester handelen door middel van Keralit (onder de handelsnaam Artemondo) in luxe woonaccessoires, nemen als zodanig deel aan het handelsverkeer en hebben als zodanig als agent opgetreden voor Coppens. Het is verder niet aannemelijk dat de auteursrechten op de in de dagvaarding opgesomde producten bij Coppens rusten omdat de overeenkomsten, waarop die auteursrechten zijn gebaseerd, waarschijnlijk niet authentiek zijn en de collectie van Coppens waarschijnlijk een kopie is van de collectie van de Belgische firma Rita Jordens B.V. In het geval Coppens wel auteursrechthebbende mocht zijn op die werken, is er sprake van uitputting van die rechten in de zin van artikel 12e van de Auteurswet (Aw.), omdat Coppens die werken zelf openbaar heeft gemaakt (of laten maken), heeft veelelvoudigd (of laten veelelvoudigen) en heeft verkocht aan Via Roma. Coppens kan zich daarom niet tegen de verdere verhandeling van de werken verzetten. Viester c.s. hebben na 27 juni 2007 niet meer gehandeld in de betreffende werken. De in opdracht van Coppens in beslag genomen werken betreffen voor het merendeel producten die niet in de opsomming van producten in de dagvaarding voorkomen. De als productie 15 getoonde wandlamp is door Coppens zelf aan Het Lingehuis geleverd. Er is geen sprake van en geen enkel bewijs voor de gestelde slaafse nabootsing van de werken. Viester c.s. betwisten dat Coppens schade heeft geleden. De door Coppens gestelde schade is in het geheel niet onderbouwd. Zij verzoeken om de redelijke termijn voor het instellen van de eis in de hoofdzaak, als bedoeld in artikel 1019i lid 1 Rv, niet te bepalen op zes maanden maar op de in lid 2 van dat artikel bedoelde termijn van 31 dagen. Zij concluderen ten slotte tot niet-ontvankelijkheid jegens de heren Viester in privé, afwijzing van de vorderingen en veroordeling van Coppens in de kosten van dit geding, de werkelijke kosten van rechtsbijstand daaronder begrepen, welke zijn begroot op € 8.932,60, inclusief BTW.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

Ten aanzien van de rechtsmacht

4.1. De voorzieningenrechter ontleent zijn bevoegdheid ten aanzien van de Italiaanse gedaagden sub 1 en 2 aan artikel 6 lid 1 van de EEX-Verordening.

De verstekverlening

4.2. Gedaagde sub 1 en 2 zijn niet verschenen. Volgens artikel 139 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Rv.) en artikel 19 lid 1 van de Europese Betekeningverordening (hierna: de Verordening) houdt de rechter, juist bij niet verschenen buitenlandse gedaagden, alvorens verstek te wijzen de beslissing aan totdat is gebleken dat de dagvaarding hetzij juist is betekend of op de juiste wijze is kennisgegeven (met inachtneming van de daarvoor voorgeschreven vormen in de wetgeving van de aangezochte lidstaat), hetzij is afgegeven aan verweerder in persoon of aan zijn woonplaats op een andere in de verordening geregelde wijze. Volgens artikel 19 lid 1 kan als bewijs van de genoemde betekening of kennisgeving alleen het in artikel 10 van de

Verordening genoemde certificaat dienen. Coppens heeft bedoeld certificaat niet overgelegd en ook niet op een andere manier aangetoond dat de dagvaarding de Italiaanse gedaagden heeft bereikt. Wel heeft Coppens ter zitting aangetoond dat de dagvaarding op 24 oktober 2007 aangetekend naar de bevoegde centrale instantie in Rome is gezonden en heeft hij een - door de verzendende instantie ontvangen - bewijs van ontvangst door 'la Corte di Appello' in Rome overgelegd.

De voorzieningenrechter heeft niettemin verstek verleend tegen de Italiaanse gedaagden, nadat Coppens zijn geldvorderingen jegens hen ter zitting had ingetrokken. In artikel 19 lid 3 van de Verordening staat dat het bepaalde in de leden 1 en 2 van dat artikel niet belet dat de rechter in spoedeisende gevallen voorlopige of bewarende maatregelen kan nemen. Van een dergelijke spoedeisende geval is naar het oordeel van de voorzieningenrechter met betrekking tot de gestelde auteursrechtinbreuk sprake. Tegen deze verstekverlening bestaat des te minder bezwaar nu artikel 1019e Rv., dat terug gaat op de Handhavingsrichtlijn (2004/48/EG van 29 april 2004), de voorzieningenrechter de mogelijkheid biedt om in spoedeisende zaken op het gebied van het intellectuele eigendomsrecht een verbod op te leggen op dreigende inbreukmakende gedragingen, zonder oproeping van de vermeende inbreukmaker.

De inhoudelijke beoordeling

Auteursrecht

4.3. Het meest verstrekkende verweer van Viester c.s. is het ontbreken van auteursrecht van Coppens op de in de dagvaarding opgesomde producten. Zij trekken om de navolgende redenen de authenticiteit van de twee overeenkomsten, waarop Coppens zijn auteursrechten baseert, sterk in twijfel en stellen dat deze overeenkomsten niet tot bewijs kunnen dienen van de auteursrechten van Coppens. Zowel over Rebordao te Portugal als over Binkhorst te Brussel is via internet, de Kamers van Koophandel of de handelaren in de branche geen informatie te verkrijgen. Noch in de overeenkomsten, noch in de door Coppens overgelegde recente mails waaronder hun naam staat, staat enige informatie op basis waarvan de betreffende personen of ondernemingen getraceerd of geverifieerd kunnen worden. De accounts van de genoemde mails zijn mogelijk door Coppens zelf aangemaakt. De overeenkomsten uit 1998 en 2004 zijn op precies dezelfde printer afgedrukt. Bij de handtekeningen is de schrijfwijze van de 'B' van Binkhorst en de 'R' van Rebordao nagenoeg gelijk. Originale overeenkomsten zijn niet overgelegd. Ook betwisten Viester c.s. de echtheid van de bijlagen bij de overeenkomsten, die foto's bevatten van werken die onder de overgedragen auteursrechten vallen. Zij leggen daartoe een verklaring over van een fotograaf die deze foto's in opdracht van Coppens in september 2005 op een beurs in Culemborg heeft genomen. In de bijlagen is aan deze foto's volgens hen een tintje van echtheid gegeven door daarop initialen van de zogenaamde ontwerpers te plaatsen. Exact dezelfde foto's zijn ook opgenomen in de catalogus van Via Roma en worden ook getoond op de website van Via Roma, al-

dus Viester c.s. Zelfs al zouden de overeenkomsten authentiek zijn, dan kan de daarin opgenomen verwijzing naar de bijlagen in elk geval niet op de door Coppens bijgevoegde foto's doelen. Daarnaast wijzen Viester c.s. op de door hen overgelegde verklaringen van de heer Proximus van de Belgische firma Rita Jordens Bvba, de heer Bierkens, de heer Van Dijk en de heer Veltkamp, welke verklaringen erop neerkomen dat de collectie van Coppens een kopie is van de collectie van Rita Jordens Bvba. Viester c.s. voeren aan dat deze verklaringen, in samenhang met de bevindingen ten aanzien van de twee overeenkomsten, voldoende zijn om ernstige twijfels te hebben aan de auteursrechtclaims van Coppens.

4.4. Tegenover dit gemotiveerde en met stukken onderbouwde verweer heeft Coppens naar het oordeel van de voorzieningenrechter in dit kort geding onvoldoende aannemelijk gemaakt en onvoldoende onderbouwd dat de betreffende overeenkomsten wel authentiek zijn en dat hij op grond daarvan auteursrechthebbende is op de in de dagvaarding opgesomde producten. De op auteursrecht gebaseerde vorderingen en nevenvorderingen onder 'EIS I' in de dagvaarding zullen om die reden worden afgewezen. Deze vorderingen zijn ook niet toewijsbaar op grond van de door Coppens gestelde slaafse nabootsing van zijn commerciële activiteiten, omdat Coppens onvoldoende duidelijk heeft gemaakt wat hij hiermee bedoelt, terwijl overigens van slaafse nabootsing van de in de dagvaarding omschreven producten niet gebleken is.

4.5. Het genoemde succesvolle verweer van Viester c.s. strekt ook ten gunste van Via Roma en Bertolo. De rechtsbetrekking tussen de partijen noopt in dit geval tot een voor alle gedaagden gelijke beslissing (HR 28 mei 1999, NJ 2000, 290).

4.6. De overige, op eventuele auteursrechten van Coppens gebaseerde verweren van Viester c.s. behoeven om die reden geen bespreking meer.

Laster, smaad, rectificatie

4.7. Met betrekking tot het door Coppens gevorderde verbod tot het verspreiden van laster en smaad en het gebod tot het plaatsen van een rectificatie overweegt de voorzieningenrechter als volgt. Ingevolge artikel 130 lid 3 Rv. is deze in de pleitnota van Coppens opgenomen vermeerdering van eis niet toegestaan ten opzichte van de niet verschenen Italiaanse gedaagden Via Roma en Bertolo, omdat deze eisvermeerdering niet bij exploitatie aan hen is betekend. De eiswijziging is ten opzichte van de wel verschenen gedaagden Viester c.s. wel mogelijk. Zij hebben hiertegen als primaire verweer aangevoerd dat van smaad en laster geen sprake is, maar slechts van roddels en geruchten, ook afkomstig van anderen. Daarnaast is volgens hen onvoldoende duidelijk waar de laster of smaad precies uit zou bestaan. Bovendien wordt nu op de website van Via Roma beweerd dat zij illegale kopieën van de producten van Via Roma zouden verhandelen, aldus Viester c.s.

4.8. Coppens heeft deze eisvermeerdering onderbouwd door de door hem overgelegde verklaringen van Caroline Schrijnemakers van Prades, waaruit naar voren

komt dat er in de branche 'allerlei verhalen over Coppens de ronde doen' en dat zij heeft gehoord dat Viester c.s. aan een interieurwinkel te Tilburg zouden hebben verteld dat Coppens werd gezocht door de FIOD, schulden zou hebben en in Nederland failliet was verklaard. De door Coppens overgelegde verklaring van Rene Filsman van Interior Design maakt daarentegen melding van verhalen die over Viester c.s. de ronde doen, te weten dat Viester c.s. 'inbreuk zouden maken op de eigendoms- en exclusieve distributierechten van een ander'.

4.9. In dit kort geding is voorshands niet vast komen te staan dat er sprake is van laster en smaad door Viester c.s.. Enkel de overgelegde verklaring van mevrouw Schrijnemakers is naar het oordeel van de voorzieningenrechter, tegenover de betwisting door Viester c.s., onvoldoende om daarvan in dit kort geding te kunnen spreken en om aan hen een verbod daartoe en een rectificatieplicht te kunnen opleggen. Daarbij komt dat de gevorderde rectificatie ook niet kan worden toegewezen omdat deze niet gespecificeerd en dus te onbepaald is.

4.10. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de door Coppens gevorderde voorzieningen zullen worden afgewezen. Het verweer dat Coppens niet-ontvankelijk zou zijn in zijn vorderingen jegens de heren Viester in privé behoort om die reden geen bespreking meer.

4.11. Coppens zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van dit kort geding. De door Viester c.s. gevorderde veroordeling van Coppens in de werkelijk gemaakte kosten van rechtsbijstand ad € 8.932,60, zoals door Viester c.s. gespecificeerd in de door hen overgelegde productie 21, zal op grond van artikel 1019h Rv. worden toegewezen. De kosten aan de zijde van Viester c.s. worden begroot op:

- vast recht 251,00
- overige kosten 0,00
- salaris procureur (totaal) 8.932,60

Totaal € 9.183,60

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. wijst de gevorderde voorzieningen af,

5.2. veroordeelt Coppens en Coppens Beheer B.V. hoofdelijk in de proceskosten, aan de zijde van Viester c.s. tot op heden begroot op € 9.183,60.

Dit vonnis is gewezen door mr. F.J. de Vries en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van de griffier mr. E. A. Satijn op 6 december 2007.